

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
Χριστουγέννων 2021
ΕΦΡΑΙΜ

Χάριτι Θεοῦ Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἰδρας, Σπετσῶν, Αἰγίνης, Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας

Π ρ ό ς

Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, τὰ Μοναχικά Τάγματα
καὶ τὸν εὐσεβῆ χριστιανικὸν λαὸν τῆς Θεοσηρικοῦ ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν».
«Σήμερα γεννιέται ἀπὸ τὴν Παρθένο Ἐκεῖνος, πὺ στήν παλάμη Του κρατεῖ ὀλόκληρη τὴν κτίση».

Ἀδελφοί μου,

«Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τετέλεσται σήμερον».

Σήμερον ζοῦμε τὸ μεγαλύτερο καὶ συγκλονιστικότερο γεγονός στήν Ἱστορία
καὶ γιά τὴν Ἱστορία.

Ἡ ἐνανθρώπηση θά παραμείνει τὸ αἰώνιο μυστήριο καὶ τὸ μοναδικὸ τέλος -
σκοπὸς τῆς Ἱστορίας, ὡς ἡ ἱερουργία τοῦ θαύματος τῆς θεανθρώπινης ἀνακράσεως
καὶ ἐνώσεως. Ἐνανθρώπηση, κένωση καὶ ἀνακαινίση εἶναι οἱ δύο πόλοι τοῦ μυστηρίου
τῆς σωτηρίας, πὺ ὁ Θεὸς ἐργάσθηκε ἐν Χριστῷ καὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡστε ἡ πλήρης
Χριστολογία νά εἶναι ἀνθρωπολογία καὶ ἡ πλήρης ἀνθρωπολογία νά εἶναι Χριστολογία.

Αὐτὸ τὸ «σήμερον γεννᾶται», εἶναι κάτι πὺ συμβαίνει τώρα μέσα μας· πρέ-
πει νά ὑποδεχθοῦμε τὸν Χριστὸ στήν καρδιά μας, γιά νά μεταμορφωθοῦμε ἐν Αὐτῷ,
γιά νά ἐξαφανίζεται ὄλο καὶ περισσότερο τὸ «ἐγώ» μας, ὁ παλαιὸς ἑαυτὸς μας, γιά νά
ζεῖ ὄλο καὶ περισσότερο ὁ Χριστὸς μέσα μας. Καλούμαστε νά ξαναζήσουμε στήν
πνευματικὴ μας ζωὴ τὸ μυστήριο τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἔρχεται νά
ἀνανεώσει μέσα μας αὐτὸ τὸ συναρπαστικὸ καὶ μοναδικὸ μυστήριο.

Ἡ ὄλη μας ἡ ζωὴ ὀφείλει νὰ γίνεи κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μέσα μας. Πρέπει ὄλο καὶ περισσότερο νὰ μποροῦμε νὰ λέμε «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. Β', 20). Ἔτσι χριστοποιούμεθα καὶ πραγματώνεται τὸ «τά πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός» (Κολ. Γ', 11). Ὁ Χριστός διὰ τῆς σαρκώσεώς Του ἐφάνερωσε τὸν ἀληθινὸ καὶ τέλειο ἄνθρωπον «ὥστε πάντων τῶν ὀρωμένων τιμιώτατον κτῆμα ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐ μόνον τιμιώτατον ἀλλὰ καὶ τὸ οἰκειότατον» (Ἀββᾶς Δωρόθεος).

Ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς θεώσεώς του καλεῖται νὰ φανερώσει τὸν ἀληθινὸ καὶ τέλειο Θεὸ. Ἀπὸ τὸν Ἀββᾶ Παχώμιο ζήτησαν νὰ μιλήσει γιὰ τίς πνευματικὲς ὀπτασίεις του καὶ εἶπε: «Ἄν δεῖτε κάποιον ἅγιον καὶ ταπεινὸ ἄνθρωπον, αὐτὸ εἶναι μεγάλη ὀπτασία. Τὶ μεγαλύτερη ὀπτασία... νὰ δεῖ κάποιος τὸν ἀόρατον Θεὸ νὰ ἀποκαλύπτεται στὸ νὰ τὸν σ' ἔνα ἀνθρώπινον πρόσωπον. Μιὰ καὶ μόνη ψυχὴ, δημιουργημένη κατ' εἰκόνα Θεοῦ, εἶναι πολυτιμότερη γιὰ τὸ Θεὸ ἀπ' ὅ,τι δέκα χιλιάδες κόσμοι με ὄλο τους τὸ περιεχόμενο».

Ὁ Χριστός ἀδελφοὶ εἶναι τὸ πᾶν. Εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ὀδὸς καὶ ἡ ζωὴ.

Ἡ Ἐκκλησία ζεῖ καὶ δρεᾷ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀποστολὴ τῆς εἶναι νὰ συμβάλλει στὴν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσιν τοῦ κόσμου. Στὴν Ἐκκλησίᾳ δὲν ἔχουν θέση ὁ φόβος, ἡ ἀνασφάλεια καὶ ἡ ἀμυντικὴ στάσις ἀπέναντι στὸ σύγχρονον πολιτισμὸν, «ὡς νὰ ἐστρέφοντο ὄλες οἱ ἐξελίξεις τῆς ἐποχῆς ἐναντίον τῆς». Ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ σήμερον νὰ μὴν μείνωμεν εἰς τὸ περιθώριον τῶν συγχρόνων συζητήσεων περὶ τῶν μεγάλων θεμάτων τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Χριστός γεννιέται καὶ σήμερον ἐντὸς ἐνὸς ἐκκοσμικευμένου, τεχνοκρατούμενου καὶ πολυπολιτισμικοῦ περιβάλλοντος, μέσα στὴ σιὰ τῆς πανδημίας καὶ κοινωνικῶν κρίσεων. Καὶ ὀφείλομεν καὶ ἐμεῖς νὰ δίδωμεν τὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεως, μαρτυρίαν ἀγιότητος καὶ ὄχι νὰ ὑψοῦμεν τείχη διχασμοῦ, πλάνης καὶ ἀνυπακοῆς.

Χρέος ἔχομεν νὰ ἀντισταθοῦμε σὲ κάθε «ἐπιζήμια εὐλάβεια», σὲ κάθε μορφὴ φονταμενταλισμοῦ, συνωμοσιολογίας, πού θὰ βλέπει παντοῦ «ἐχθρούς» τῆς ἐκκλησίας, σὲ ναρκισευομένους πού δὲν μποροῦν νὰ κοιτάξουν ἔξω ἀπὸ τὸν κλειστὸν ἐαυτὸν, ἀρνούμενοι τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ πού εὐαγγελίζεται τὸν καινούργιον κόσμον «ἰδοὺ καινὰ ποιῶ πάντα» (Ἀπ. 21,5) καὶ ἔτσι ἐμποδίζουν τὴν ἀποκάλυψιν μιᾶς ἄλλης Ἐκκλησίας, φιλάνθρωπης καὶ ἀνοικτῆς, βυθισμένης στὴν ἄβυσσον τῆς ἀγάπης

τῆς θυσίας τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀνάστασης, μιᾶς Ἐκκλησίας γιά τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο.

Ἀδελφοί μου,

Τὰ φετινὰ Χριστούγεννα, ἄς ἀναζητήσωμεν τόν σκοπὸν τῆς ζωῆς μας, δηλαδή γιά ποιὸ λόγο ζοῦμε, ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς ὑπαρξῆς τοῦ ἀνθρώπου; Ποιὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς ζωῆς; Ἴσως αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐρώτημα τοῦ κόσμου. Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή. Ἀλλά μόνο οἱ ταπεινοὶ καὶ οἱ καθαροὶ στὴν καρδιὰ μποροῦν ξεκάθαρα νὰ δοῦνε. Σκοπὸς εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ὑπαρξῆς τοῦ ἀνθρώπου, μέχρι τῆς συντελείας αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

«Ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας».

«Βοήθησέ μας Χριστέ μου νὰ ἴμαστε πάντοτε κοντά σου. Πάντοτε μαζί σου. Καὶ ἂν καμιὰ φορά ἀπὸ ἀδυναμία ἢ ὅ,τι ἄλλο Σὲ ἀφήνουμε καὶ φεύγουμε, ἐσύ μὴ μᾶς ἀφήνεις. Νὰ μᾶς κυνηγᾶς πάντοτε καὶ νὰ μᾶς συλλαμβάνεις στὸ δίκτυο τῆς ἀγάπης Σου, πὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία Σου. Καὶ νὰ ἐπιτρέψεις Χριστέ μου σὲ παρακαλοῦμε, ἡ τελευταία πτώση τῆς ζωῆς μας νὰ εἶναι στὴν ἀγκαλιὰ Σου».

Χωρὶς Αὐτὸν τίποτα δὲν ἔχει νόημα. Ὁ Χριστός εἶναι τὸ πᾶν.

Αὐτοῦ τοῦ τεχθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου τῆς δόξης τὸ ἔλεος καὶ ἡ εὐδοκία εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

Διάπυρος εὐχέτης, πρὸς τὸν τεχθέντα Ἰησοῦ Χριστόν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

υδρας και φηνην ημερω

† *Ὁ Ὑδρας, Σπεισιῶν καὶ Αἰγίνης ΕΡΡΑΙΜ*

Σημ.: *Νὰ ἀναγνωσθῇ μετὰ νοήματος κατὰ τὴν Θ. Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων. Δύνασθε νὰ ἀναρτήσετε τὴν παροῦσαν εἰς τυχόν ἰστοσελίδα τῶν Ἱ. Ἐνοριακῶν Ναῶν.*